

ρίως ἐμποδίζονται τὰ τῆς νηπιότητος πάθη, πόνοι, διάρροιαι, καὶ ὁ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐρεθισμός.

"Ἄλλο αἷτιον νηπιακῆς ἀπεψίας εἶναι βλάβη τῆς ποιότητος τῆς γάλακτος, προερχομένη ἀπὸ ἀκράτειαν, ἢ ἀνησυχίαν τῆς μητρὸς. Ἀγνοεῖται ἢ λησμονεῖται γενικῶς πόσον ἐνεργεῖ τὸ αἷτιον τοῦτο εἰς τὸ νὰ ἐρεθίσῃ καὶ νὰ βασανίσῃ τὸ τέκνον· ὅθεν πολλαὶ μητέρες, ἐνῶ βυζάνονται, δεικνύειν τόσῃ ἀδιαφορίαν ὡς πρὸς τὴν ὑγίαν, δίαιταν, καὶ νοητικὴν αὐτῶν ἀταραξίαν, ὡς νὰ μὴ εἶχαν αὐτὰ ὅλα κάμμιαν ἐπιρροὴν εἰς τὴν γαλακτώδη ἐκκρισιν. Ὑγιεινὸν, θρηπτικόν, καὶ εὐπεπτον γάλα δύναται νὰ προέλθῃ μόνον ἀπὸ ὑγιᾶ καὶ καλῆς κράσεως μητέρα· εἶναι δὲ παρὰ φύσιν νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι ἐμπορεῖ νὰ πηγασθῇ ὑγιεινὸν καὶ ἀμίαντον θρευστὸν ἀπὸ μητέρα, ἣτις χαλᾷ τὴν ὑγίαν καὶ εὐπεψίαν τῆς δι' ἀκατάλληλου διαίτης, δι' ἀγυμνασίας, δι' ἀκατάρατον ἀέρος, ἢ δι' ἀκυβερνήτων παθῶν. "Ὅχι, οἱ νόμοι τῆς ὑγείας δὲν παραβαίνονται ἀτιμωρητί. Ἀκόμη καὶ ἰατρικὰ, ὑπὸ τῆς μητρὸς λαμβανόμενα, ἐνεργοῦν διὰ τοῦ γάλακτος ἐπάνω εἰς τὸ τέκνον· καὶ αἰφνίδιος δ' ὄργη, ἢ ἄλλη βιαία νοερὰ κινήσις, μετέβαλε πολλάκις τοῦ θρευστοῦ τὴν ποιότητα τοσοῦτον, ὥστε νὰ προσενήσῃ κάθαρσιν καὶ πόρους εἰς τὸ τέκνον. Μέρμινα προσέτι καὶ ἀνησυχία ἐνεργοῦν ὀλεθριώτατα, καὶ ὄχι μόνον ὀλιγοστεύουν τὴν ποσότητα, ἀλλὰ καὶ χαλοῦν τὴν ποιότητα τοῦ γάλακτος.

Καθὼς δένδρον κακὸν δὲν γεννᾷ ποτὲ καρπὸν καλόν, οὕτω κακὴ μεταχειρίσις δὲν φέρει ἀποτελέσματα καλὰ· ἀναξία δὲ τῆς μητρικοῦ ὀνόματος εἶναι ὁποιαδήποτε, ἣτις, γνωρίζουσα τὴν προεπιρημένην σχέσιν, θυσιάζει, μ' ὅλον τοῦτο, τὴν ὑγίαν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ τέκνου τῆς, διὰ νὰ εὐχαριστῇ τὰς ἰδίας αὐτῆς ὁρέξεις καὶ πάθη.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ.

Ἡ ΑΓΓΛΙΚΗ γλῶσσα ἢ φιλολογία, —λέγει συγγραφεὺς Ἀγγλος, —πλήρης ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην γνώσεων ὠφελίμων εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἐκτείνεται εἰς τὸν κόσμον καὶ ταχύτερον ὁποιασδήποτε ἄλλης. Ὀλίγων τόπων ἐξαιρουμένων, ἢ Ἀγγλικῆ γλῶσσα ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν πρὸς ἄρκτον τοῦ Μεξικίου Βόρειον Ἀμερικὴν· ἐάν δ' οἱ κάτοικοι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἐξακολουθῶσι νὰ πληθύνονται κατὰ τὴν σημερινὴν ἀναλογίαν, θέλομεν ἔχειν εἰς μόνην τὴν ἐπικράτειαν αὐτὴν ἑκατὸν ἑκατομμύρια λαῶν Ἀγγλιστὶ λαλοῦντος, πρὸς τὰ τέλη τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος. Εἰς τὰς Ἀυτικο-Ἰνδικὰς Νήσους ἐδώκαμεν τὴν γλῶσσάν μας εἰς πληθυντικὸν ἀπὸ διάφορα τῆς Ἀφρικῆς μέρη συνηγμέ-

νον· καὶ ἀληθεύει μὲν ὅτι ἡ διάλεκτος αὐτῶν εἶναι ἀκομψὸς τις διαστροφή τῶν Ἀγγλικῶν, σύμφωνος μὲ τὴν παρούσαν ὡμὴν κατάστασιν τῶν ιδεῶν τῶν πλήν φιλολογίαν θέλουν ἔχειν τὴν φιλολογίαν τῆς Ἀγγλίας, καὶ βαθμηδὸν ἢ γλῶσσά των θέλει συμμορφωθῆν μὲ τὴν ἡμετέραν. Πλέον ἐσχάτως ἢ Ἀγγλικῆ γλῶσσα ἐρριζώθη καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν αὐτὴν, διὰ μέσου τῆς δὲ μορφοῦται νέον ἔθνος εἰς τὴν ἐκτεταμένην χώραν τὴν εἰς τὸ Ἀκρωτήριο ἀνήκουσαν, ἀπὸ διαφόρων γενῶν μίγμα περιεργότατον. Ἄλλὰ τὸ θέατρον τοῦ μεγαλῆτερον θοιάμβου τῆς μέλλει νὰ ἦναι ἢ Ἀσία· ἐκεῖ νέα ἡπειρος οἰκίζεται ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸν γένος. Ἡ Ἀγγλικῆ γλῶσσα, μετὰ αἰῶνας ὄχι πολλοὺς, θέλει ὁμιλεῖσθαι ἀπὸ ἑκατομμύρια εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τῆς σφαίρας· καὶ ἡ παιδεία, ἢ ἡθικὴ, καὶ αἱ τῆς συνταγματικῆς ἐλευθερίας ἀρχαί μας, μετακινούμεναι εἰς τὴν φιλολογίαν τῶν ἐθνῶν, θέλουν βαθμηδὸν ἐξαπλωθῆν εἰς τὰ πλέον μακρυνὰ μέρη τῆς οἰκουμένης.

ΤΤΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΦΕΤΡΕΣΙΣ.

ΟΤΕ ἀνεκάλυψεν ὁ Φοῦστος τὴν νέαν ταύτην τέχνην, τυπῶσας ἰκανὸν ἀριθμὸν τῆς Βίβλου κατὰ μίμησιν τῶν πωλουμένων χειρογράφων, ἐζήτησε νὰ κρύψῃ τὸ πρᾶγμα, καὶ νὰ περάσῃ τὰ ἀντίτυπα ὡς ἀντίγραφα. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐπώλει τὰς ἀγίας Γραφὰς του πρὸς 60 στεφάνους, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἀντιγραφεῖς ἀπαιτοῦσαν πεντακοσίους, ὁ κόσμος φυσικὰ ἐμβῆκεν εἰς μεγίστην ἀπορίαν· ἔτι δὲ μᾶλλον διότι ἐξέδιδε σώματα μὲ ταχύτητα μεγάλην, καὶ ἡλάττονον ἀδιακόπως τὴν τιμὴν. Τὸ ὁμοιοειδὲς τῶν ἀντιτύπων ἠῦξανε τὸν θαυμασμόν. Κατηγορήθη λοιπὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὡς μάγος· καὶ ἐρευνήσαντες εἰς τὸ κατάλυμά του, εὗρηκαν πληθὺς ἀντιτύπων. Τὸ κόκκινον μελάνιον (καὶ τὸ κόκκινον μελάνιον τοῦ Φοῦστου εἶναι λαμπρότατον) μὲ τὸ ὁποῖον ἦσαν κεκοσμημέναί αἱ Βίβλοι του, τὸ ὑπέλαβαν ὡς αἷμά του· σεμνοπρεπῶς δὲ ἀπεφασίσθη, ὅτι εἶχε τὰς πλέον στενὰς σχέσεις μὲ τοὺς καταχθονίους δαίμονας. Τελευταῖον ὑπεχρεώθη ὁ καλὸς Φοῦστος, διὰ νὰ μὴ γένῃ ὀλοκαύτωμα εἰς Παρισίους, νὰ φανερώσῃ τὴν τέχνην του εἰς τὴν βουλὴν, ἣτις ἀπέλυσεν αὐτὸν παντὸς καταδιωγμοῦ χάριν τῆς ἐξαισίου του ἐφευρέσεως.

ΤΙΝΕΣ περιμένουν τὸν θάνατον διὰ νὰ μοιράσωσιν ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά των εἰς τοὺς πτωχοὺς· ἀλλ' ἐάν στοχασθῶμεν καλῶς τὸ πρᾶγμα, οἱ τοιοῦτοι χαρίζουν ἀπὸ τὰ ξένα, ὄχι ἀπὸ τὰ ἰδικὰ των.